

Beste donateurs,
In deze nieuwsbrief speciale aandacht voor onze nieuwkomer Fellow en natuurlijk het wel en wee van al onze andere oudjes in de rubriek "onze paarden". Schenkingen van gulle gevers voor stallen en land, publiciteit en acties.

Onze paarden

De records die dit voorjaar en deze zomer werden gebroken in uitzonderlijk mooi lenteweer en zeldzaam nat en koud zomerweer, kregen in de herfst een vervolg. Nog nooit hebben onze paarden *pensionado's* zo lang iedere dag in de wei gestaan als dit najaar. Tot in de tweede helft van november zelfs. Onze nieuwkomer **Fellow** profiteerde daar volop van mee. Zaterdag, 1 oktober – het was prachtig warm en zonnig weer - werd hij gebracht door José en Marco Baars van Manege Waarland. Hun auto met de dubbele trailer reed voorop, daarachter kwamen de auto's met donateurs uit Noord-Holland. Voor Fellow was het een heel avontuur. Hij reisde alleen en manegepaarden zijn al niet gewend om vaak op transport te gaan. Het vervoer en de nieuwe omgeving maakten hem duidelijk heel nerveus.

Hij was bezweet en hinnikte voortdurend. Na een paar rondjes lopen aan het halster over het terrein om hem wat te kalmeren, lieten we hem los lopen op het pad naar de wei. En daar, neus aan neus over het schrikdraad heen in contact met de andere paarden, kwam hij tot rust. Paarden houden van paarden en het gezelschap van andere paarden stelde hem op zijn gemak. De mooie nazomer werkte er volop aan mee dat Fellow kon wennen aan zijn nieuwe leven. Hij stond die oktobermaand samen met Quido en Irma van vroeg in de ochtend tot laat in de middag in de grote wei, gescheiden door een schrikdraad van de rest van onze kudde.

Fellow bij aankomst: nog nerveus van het vervoer en de onbekende omgeving

Fellow liep vanaf de eerste dag keurig achter Irma en Quido aan naar de wei en de stallen. Met zijn nieuwe maatjes klikte het direct. Quido is de goedheid zelve en accepteerde Fellow onmiddellijk. **Irma** vond Fellow geweldig, ze werd er zelfs hengstig van... Die liefde was en is wederzijds want Irma en Fellow zijn echt een vast stel geworden. Fellow heeft duidelijk 'hengstenbloed in zijn lijf', maar hij gedroeg zich ook dominant. In de wei begon hij op dag één al direct over het schrikdraad heen onze Berthus uit te dagen. En die liet dat natuurlijk niet op zich zitten! Berthus en Fellow tegenover elkaar, oren plat, hoofden ver naar voren gestoken en maar dreigen. Een paar keer is het schrikdraad gesneuveld, maar noch Fellow, noch Berthus heeft een beet of schram opgelopen toen het lint knapte. De heren hebben het blijkbaar minnelijk kunnen schikken... Fellow's stal is met zorg gekozen. Het is de derde op rij aan de rechterkant, direct naast die van Irma.

2 Oktober: Fellow vredig grazend in de wei naast Quido

Omdat Fellow aan zijn rechteroog blind is, kan hij met zijn linkeroog de hele ingang van de stalruimte en het grootste deel van de stallen overzien. Zijn gedeeltelijke blindheid maakt hem kwetsbaar en zo voorkomen we dat hij hevig schrikt als er – zonder dat hij ze kan zien - ineens mensen voor hem staan.

De dag voor Fellow kwam, verhuisden **Ginger en Paddy** naar de nieuwe stallen in het middendeel van de loods. Dat zo'n verhuizing consternatie geeft was te verwachten. Want voor Ginger betekende die nieuwe plek dat ze voor het eerst in vier jaar gescheiden van haar kudde gestald zou worden. Paddy was direct ingenomen met haar mooie nieuwe stal met openslaande ramen. Want zulke ramen had ze niet in haar vorige stal. Ze stak gelijk haar hoofd naar buiten om uitgebreid het uitzicht op de wei te bewonderen. Ginger liep vlot haar nieuwe stal in, maar toen was het gedaan met de rust. Ze protesteerde op volle kracht tegen de scheiding van haar maatjes, luid hinnikend naar haar kameraden. Uit de naastliggende stalruimte kwam op zesvoudige sterkte het antwoord. Tarzan, Jane, Berthus, Quido, Baltimore en Irma, allemaal tegelijk maakten ze een oorverdovend lawaai. De enige die niet meedeed was Paddy. Die was dik tevreden met haar nieuwe plek. Het duurde minstens 20 minuten voor het stil werd. Dag twee herhaalde zich het 'concert', alleen duurde het nu 10 minuten. Dag drie was er niets meer aan de hand...Baltimore probeerde nog even Ginger te verleiden om haar stem te laten horen, maar Ginger reageerde daar niet meer op. Die had inmiddels helemaal vrede met haar nieuwe stal.

Aan onze **Berthus** gingen al die veranderingen in zo'n korte tijd bepaald niet onopgemerkt voorbij.

Berthus (links) wijst Baltimore zijn plaats....

Foto: Eline de Boer

Een nieuwe ruiter er bij op stal en dan ook nog een met 'hengstenbloed' die hem – De Grote Kuddeleider – uitdaagde en de verhuizing van Zijn Dames Groen, want alle merries zijn natuurlijk van Berthus, naar de nieuwe stalruimte. Berthus werd van al die veranderingen ouderwets dwars en balorig. In de wei moest zijn gezag getoond worden en bij het binnenkomen in de stallen stond hij op zijn strepen om te laten zien wie er nu écht de baas was. Met Baltimore kan hij het heel goed vinden, maar na een neus-aan-neus dreigement naar Fellow over het lint heen, werd Baltimore, die op dat moment net iets te dicht in de buurt van Berthus stond, duidelijk op zijn plaats in de rangorde gewezen. En die plaats was wel een heel eind verderop in de wei...Minstens twee weken lang mocht – op Tarzan na - geen enkel paard de stalruimte in. Met z'n kont dwars en oren plat liep Berthus van voor naar achter voor de ingang en konden Jane, Quido en Baltimore het vergeten om naar binnen te stappen. Het enige wat hielp was razendsnel een halstertouw om zijn nek te doen en hem mee te nemen zijn eigen stal in. Andere keren probeerde hij snel langs ons heen te glippen naar de stal van Fellow om Fellow eens goed in te peperen wie het 'nu eigenlijk voor het zeggen heeft'.

*Berthus (links) en Jane: vertrouwd gezelschap
Foto: Eline de Boer*

Maar het dagelijkse contact over het schrikdraad heen met Fellow en de hereniging iedere dag met De Dames Groen in de wei maakten ook Berthus vertrouwd met de nieuwe situatie. De rust in de kudde is allang weergekeerd.

De rust in de kudde is weergekeerd.

Foto: Eline de Boer

We dachten in november dat de rotstraal aan Berthus' voorhoef voor de laatste maal behandeld moest worden. Het midden- en rechterdeel van de straal was helemaal genezen, alleen het linkerdeel was erger geworden. Door de zware en natte Friese zeeklei was zijn hoef compleet dicht geplamuurd. En onder die klei broeide het en dat stond de genezing van dat deel van de straal in de weg.

Hoefsmid Gerard Nielsen houdt van zijn vak en kent zijn klassieken, hij weet dus ook wat voor oplossingen hoefsmeden vroeger hadden voor zo'n probleem. In overleg met de dierenarts heeft Berthus daarom - tijdelijk - aangepaste ijzers op zijn voorhoeven gekregen. Voor de hoef met de rotstraal heeft Gerard, exact op maat, een stevige leren zool gemaakt. De ruimte tussen de zool en de straal is opgevuld met hennep die doordrenkt is met teer. Eerst is de straal zorgvuldig schoongemaakt en bedruppeld met hete, vloeibare teer. Teer desinfecteert en de geteerde hennep desinfecteert continu de straal. Maar de lucht in de losse hennepdraden zorgt er ook voor dat er zuurstof bij de straal komt en dat is nodig voor het genezingsproces. Om de leren zool op zijn plaats te houden is er een hoefijzer overheen bevestigd. Natuurlijk moest op zijn andere voorhoef ook een ijzer om Berthus 'op gelijke voet te laten staan'. Kortom: onze Berthus loopt voor het eerst in bijna zeven jaar weer op ijzers. Als een sportpaard! In januari gaan die ijzers er af en dan hopen we toch echt die gemene rotstraal definitief uitgebannen te hebben.

Dierenarts Douwe Dijkman's bezoek voor Berthus was niet zijn laatste bezoek dit jaar: begin november bleek **Tarzan** mok aan haar achterbeen te hebben. Paarden met witte benen zijn gevoeliger voor mok hoor je vaak en Tarzan heeft maar liefst drie witte benen... Tarzan is een makkelijke patiënt. Je hoeft de antibioticapoeder in haar eten niet te camoufleren. Bik is biks en Tarzan's eetlust is prima, dus ze at de in totaal één kilo antibiotica die in de loop van drie weken door haar eten werd gemengd probleemloos op. Haar been behandelde ik iedere dag met *hydrocortiderm* (mokzalf met antibiotica) en blauwspray. De laatste korstjes mok kon ik eind november met Betadine shampoo van haar been wassen.

Met onze oudjes gaat het verder gelukkig goed. **Jane**, wordt sinds ze allergisch bleek te zijn voor maïskorrels, sinds juli iedere dag bijgevoerd met $\frac{3}{4}$ etensbak vol oude paardenvoer. Dat is een hele beste portie, maar ze eet het achter elkaar met smaak op! Het duurde een hele lange tijd voor het effect van dat bijvoeren zichtbaar werd, maar ze wordt langzaam maar zeker echt dikker. Haar ribben die vier maanden terug nog te tellen waren, zie je niet meer. **Quido** gaat het heel goed. Hij eet prima, is opgewekt en hij heeft in **Baltimore** een vaste vriend gevonden. Sinds eind november staan de paarden weer in de buitenbak, in een andere combinatie dan in de wei. Berthus, Tarzan, Jane, Quido en Baltimore delen met zijn vijven de grote bak. De andere paarden komen in combi's, Irma/Fellow en Paddy/Ginger, in de buitenbak of de *paddock*. In die buitenbak lopen Quido en Baltimore vlak bij elkaar, af en toe poetsend of een beetje stoeiend. Bij zo'n stoeipartijtje doet Berthus graag mee. Dit jaar hebben al onze oudjes – of ze nu al jaren of nog maar kort met pensioen zijn – hun maatje gevonden.

Schenken van gulle gevers

In 2010 konden wij een eerste aflossing van € 6.000,= doen van de lening ad € 30.000,= die we van de *Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren* ontvingen voor de aankoop van loods en weiland. Van de **M.A.O.C. Gravin van Bylandtstichting** kregen we in oktober een schenking van € 2.500,= voor de aflossing in 2011.

Voor het bijbouwen van twee stallen en de vernieuwing van de achterwand in het tweede deel van de loods kregen we dit voorjaar giften van de **Stichting DierenLot** en de **Stichting Natuur, Mens en Dier**. In november kende de **Stichting Dinamo Fonds** voor dit doel een schenking van € 1.500,= toe. De **Stichting DierenLot** verblijdde ons in september nogmaals met een gift van € 1.350,=. € 500,= is inmiddels besteed voor de aanleg van de mooie verlichting in het nieuwe staldeel (zie de foto op de volgende pagina). € 850,= is bestemd voor de toekomstige uitbreiding van de waterleiding met

automatische drinkbakjes in de nieuwe stallen. In 2012 hopen wij het nog ontbrekende geld voor die aanleg binnen te krijgen. En op de tweede **DierenLot** dag op 24 november in Rotterdam ontving onze stichting nog een cheque van € 600,=!

De **Stichting Bouwstenen voor Dierenbescherming** schonk ons in november € 1.760,=. € 900,= als tegemoetkoming in de extreem hoge dierenartskosten die we dit jaar moesten maken, € 150,= voor de reparatie van de grote schuifdeuren in het tweede staldeel en € 700,= voor een lang gekoesterde wens: het ruw maken van het middenpad in onze grote stal. Die vloer die bij regenachtig weer glad wordt door alle modderhoeven is begin december met een laag industriële lijm en veel fijn grint definitief veilig gemaakt voor onze oudjes. Onze heel hartelijke dank aan al deze gulle gevers!

Publiciteit en acties

Fellow's pensioen kreeg aandacht in de *Zondagkrant Schagen* en op Dierendag, 4 oktober, stond er over onze *pensionado's* een prachtig artikel met foto in de landelijke krant, het *NRC-Handelsblad*! Dat artikel "*Fellow hoeft nooit meer onder het zadel*" staat inmiddels op onze site www.pensioenpaard.nl bij de rubriek "nieuws"brieven.

Helaas ging het evenement *Het Friesche Paard-on-tour* in november niet door. Het afhaken van een grote sponsor, de BTW op de kaartjes en de tegenvallende voorverkoop van de kaarten maakten het financiële risico onaanvaardbaar. Wel hopen we in het nieuwe jaar een (paardrij-) evenement te vinden dat de mogelijkheid biedt om de veiling te houden van het schilderij van Ben Postmus. Want de opbrengst van die veiling is voor onze stichting heel welkom.

Met veel dank aan jullie allen

Het welverdiende pensioen van onze oude manegedieren kan alleen maar dank zij jullie allemaal. Jullie als donateurs betalen hun pensioen, de kosten van hun verzorging. De dierenbeschermingsfondsen die ons steunen hebben de aankoop van de loods en het bijbouwen van de stallen mogelijk gemaakt. Gulle gevers droegen bij voor de dierenartskosten. Vrijwilligers deden daarnaast alle aanvullende werk dat hard nodig was en is: Wim van Rink, onze webmaster. Wim Meijer die tijd-rovende klussen op zich nam. Gerard Nielsen, onze hoefsmid. Nynke Tiekstra die ontwerpen voor *flyers* en T-shirts maakte en Arnoud v.d. Veer die onze paarden op de film zette. *CopyService Leeuwarden* printte kosteloos de Nieuwsbrieven die per post verzonden worden. En dan zijn er de vrijwilligers die meehielpen met schilderwerk, het werven van donateurs in de manege en acties. Aan jullie allemaal: heel veel dank voor jullie onmisbare steun!

Kerst in de mooi verlichte stal bij Paddy (links) en Ginger. Jullie zijn van harte welkom

Wie in deze tijd 'kerst in de stal' wil vieren – passender kan het niet - jullie zijn van harte welkom! Wel warm kleden, want het is koud. Onze *pensionado's* met hun dikke wintervacht deert die kou niet, maar mensen wél. Ik ben iedere woensdag- en zondagmiddag op de

Langestraat 82 in Beetgumermolen. Rond 16.00 uur staat de thee klaar!

De volgende Nieuwsbrief

De komende Nieuwsbrief verschijnt eind maart 2012. Met als onderwerpen: onze *pensionado's*, het financiële jaarverslag 2011, publiciteit en acties, waaronder – hopelijk - de veiling van het schilderij. Allemaal fijne feestdagen en mede namens al onze oudjes: een heel goed en gezond 2012 toegewenst!

Met vriendelijke groet,
Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en –Pony's in Friesland

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden.

Nieuw rekeningnummer: Triodos Bank. 39.02.11.818

Inschrijfnr KvK 01107267. www.pensioenpaard.nl e-mail: info@pensioenpaard.nl

Tel. (na 19.00 uur) 058 – 2 12 45 25